

Oksajahust on kasu

Hulja sovhoosis ei ole piimatoodang aasta esimese kolme kuuga mullu sama ajaga võrreldes tagasi läinud. Riigile on piima rohkemgi müüdud. Täheleb — sööta muretseti talveks eelmisest aastast tublisti enam. Niisugusele oletusele vastab sovhoosi peazootehnik sm. Juhanson: «Märgist mööda lastud.» Koresööta tuleb ühele ninaesisele päevas kõigest 2 kg ning silo 15 kg, juurvilja 5 kg, praaka, jõusööta 0,7 kg, söödakriiti 100 g ja soola 80 g. Seejuures kõigub piimaand päevas lehma kohta 5 kg ümber. Siia juurde peab tingimata lisama, et poegimise, kõrgperiood seisab alles ees ja on aprillis-mais.

Hulja sovhoosi loomakasvatajad ei ole nende hulgast, kes igasugust olukorda paratamatusega võtavad. Mõteldi, ot-siti. Jäädi peatuma ühele reservile — oksajahule. Algul katsetati — loomad söid isukalt. Sovhoosi töötaja Arved Uus määrati «meistriks» DKU-le. Põllutöölisele tehti ülesandeks lepa-, paju- kase- ja kuu-seokste muretsemine. Majandi rahvas on aga rohkem seda sorti, et pliats ja paber kohe platsis: kas tasub? Ühe tonni väikese sõrme jämeduste oks-te kimpusidumine läheb sovhoosis maksma 15 rubla ja vedu kohapeale 1 rubla (DKU on üles seatud lauda laele). Jahu valmistamine masinaga tonnist okstest tuleb kätte 5

rublaga. Kui lisada veel juurde elektrienergia kulu ja muud nippe-näppe, siis võtab ühe tonni oksajahu valmistamine raha umbes 23 rubla.

Kui arvestada teadlaste andmeid ja seda, et sõmerik ei ole halvem põhust, siis annab niisugune kogus välja vähemalt 300 sü.

Täpset ja teaduslikult põhjendatud arvestust oksajahu kasulikkuse kohta ei ole küll sovhoosis tehtud, kuid järgmist peab siiski arvestama. Nimelt siis, kui oksajahu jääb mõnel päeval ette andmata, võivad lüpsjad-karjatalitajad kohe piimatoodangus väikest langust tähele panna. Kahtlemata aitab uue sööda toiteväärtust tõsta ka vitamiinisaldus.

Momendil saab üks lehm päevas 3 kg oksajahu, ja loomad söövad seda väga isukalt.

Hulja sovhoosis ei taotleta täiendava reservi rakendamise-ga niivõrd piimatoodangu tõstmise eesmärki, kui võrd just piimakarja ületalve toodanguvõimelisena pidamist.

Kui nüüd kasutada majandi peazootehniku sm. Juhanson'i sõnu, tasuvad oksajahu valmistamine ja söötmine iga-ti ära. Ja ega siis ka muidu pole meeldiva lõhnaga sõmerik saanud igapäevaseks ning tavaliseks söödaks lüpsikarja ratsioonis.

Oksajahu kasutamisest on «Punase Tähe» veergudel ka varem juttu tehtud. Piinlik tunnistada, et Hulja ja Lasila eeskujule ollakse aga visad järgnema. Mõnel pool on proovitud ja käega löödud. Ei jätku lihtsalt visadust. Teised arvavad, et masin ei pea vastu. Peavad — võivad öelda näiteks Arved Uus Huljalt jt. Neil pole olnud veel ühtegi tõsist avariid.

Oksajahu valmistamine muutu-gu praegu tõsiseks päeva-probleemiks. Esiteks sellepärast, et koresöötadest on nappus. Teiseks langeb kevadel nendes vitamiinisaldus. Täiendav sööt aga kompenseerib selle.

H. KÄÄRPUU